

Poznań, 19.01.2018 r.

OPINIA

**dotycząca odwołania dr Beaty Stasińskiej
od uchwały Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki
Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie
w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie technologia chemiczna**

Opinię opracowano na podstawie pisma Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów
Nr BCK-V-O/RW-589/17 z dn. 14 grudnia 2017 r.

Informacje ogólne

Przedmiot opinii stanowi kolejne odwołanie dr Beaty Stasińskiej od uchwały Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego wraz z uzupełnieniem odwołania (na podstawie pisma dziekana ww. wydziału prof. dra. hab. inż. Włodzimierza Mozgawy, skierowanego do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów – WIMiC-b/bdz-511-5-7/2017 z dn. 21 listopada 2017 r.).

Dr Beata Stasińska, zam. ul. Magnoliowa 6, 21-040 Świdnik jest reprezentowana przez radcę prawnego mgra Piotra Gładysa (nr wpisu OIRP w Krakowie: Kr-1373, Kancelaria Radcy Prawnego z siedzibą w Zielonkach, ul. Osiedlowa 17).

Przesłana dokumentacja stanowi odwołanie wraz z jego uzasadnieniem (30 października 2017 r.), a także uzupełnieniem (3 listopada 2017 r.) zawierającym 5 załączników:
załącznik nr 1 – materiały ze spotkania w dniu 31.01.2014 r. w AGH w Krakowie nt. „Katalityczne utlenianie metanu z powietrza wentylacyjnego kopalń”;
załącznik nr 2 – pismo prof. dra hab. inż. Wiesława Piekarskiego z daty 08.03.2016 r.;
załącznik nr 3 – pismo prof. dra hab. Dobiesława Nazimka z daty 19.02.2015 r.;
załącznik nr 4 – pismo Skarżącej z daty 21.05.2017 r. skierowane do Komisji Habilitacyjnej;
załącznik nr 5 – pismo Skarżącej z daty 28.05.2017 r. skierowane do Rektora AGH w Krakowie.

2018-01-25
-V-O/RW-589/17

Ocena przedmiotu sprawy

Dnia 2 czerwca 2017 r., Rada Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, działając w oparciu o obowiązujące prawo, podjęła decyzję o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego pani dr Beacie Stasińskiej (17/H/2017). Decyzja ta jest zaskarżona przez Kandydatkę, za pełnomocnictwem Rady Prawnego. Zarzuca się:

1. Naruszenie przepisów art. 6, art. 7., art. 10 oraz art. 28 w związku z art., 75 § 1, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 1 i § 3 k.p.a. w związku z art. 29 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych poprzez:
 - a) zaniechanie uwzględnienia zaleceń co do dalszego toku postępowania zawartych w prawomocnym wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wydanym w dniu 29 listopada 2016 r. do sygn. akt II SA/Wa 379/16, w szczególności w zakresie zalecenia sporządzenia uzasadnienia do ponownej uchwały rozstrzygającej kwestię nadania stopnia doktora habilitowanego, w celu umożliwienia kontroli odwoławczej dokonania oceny, czy członkowie Rady Wydziału mieli możliwość zapoznania się z dokumentacją przedstawioną przez Komisję Habilitacyjną i wyrażonymi przez jej członków ocenami, wynikami głosowania i podjętą następnie opinią, tj. oceny, czy przystępując do głosowania członkowie Rady mieli pełny obraz przebiegu postępowania przed Komisją Habilitacyjną, której opinia ma istotny wpływ na wynik głosowania i tym samym naruszenie art. 18a ust. 12 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, nakazującego sporządzenie uzasadnienia do uchwały.
 - b) zaniechanie ze strony organu podjęcia działań mających na celu wszechstronne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy przed aktem stosowania prawa (subsumpcji).
 - c) nieuwzględnienie załączających w aktach sprawy dokumentów, w szczególności pominięcia przez Radę Wydziału, dwóch z trzech recenzji (prof. dra hab. Andrzeja Mianowskiego oraz prof. dra hab. inż. Mariana Kamińskiego), w których recenzenci wyrazili pozytywne stanowisko, co do nadania Skarżącej stopnia doktora habilitowanego oraz wzięcie pod uwagę niepełnej i nienależycie uzasadnionej recenzji prof. dr hab. inż. Magdaleny Hasik, w której zawarto postulat o odmowie nadania skarżącej stopnia doktora habilitowanego, wobec powyższego Rada Wydziału nie wzięła pozytywnych argumentów pod uwagę przy podejmowaniu uchwały i tym samym nie nadała jej odpowiedniej wagi.

- d) nienależytą ocenę rozprawy habilitacyjnej i dorobku naukowego Habilitantki bez uwzględnienia całokształtu podnoszonych okoliczności.
2. Naruszenie art. 18a ust. 11 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym – przez błędną interpretację polegającą na przyjęciu, iż przepis ten zezwala Komisji ds. przewodu habilitacyjnego na przeprowadzenie „dodatkowego głosowania” w sprawie treści rekomendacji odnośnie wniosku Skarżącej – w sytuacji, gdy Komisja powołana przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w dniu 5 czerwca 2014 r. po zapoznaniu się z recenzjami i wysłuchaniu Habilitantki, przeprowadziła jawne głosowanie nad wnioskiem. w głosowaniu brało udział 7 członków komisji i jego wynik był – zgodnie z protokołem z dnia 22.10.2017 r. – następujący: 3 głosy na tak, 1 na nie, 3 głosy wstrzymujące się, a przeprowadzając „dodatkowe głosowanie” nie odniesiono się do wyników wcześniejszego głosowania. kiedy to wniosek uzyskał (zdaniem WSA w Warszawie) poparcie Komisji, a w szczególności nie wskazano, czy wyniki tamtego głosowania uznaje się z jakichkolwiek powodów za niebyłe, a jeżeli tak to z jakich powodów.
 3. Naruszenie przepisu art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2003 nr 650 poz. 595) – przez jego nieprawidłowe zastosowanie polegające na podjęciu uchwały o odmowie nadania Skarżącej stopnia doktora habilitowanego mimo braku podstaw prawnych i faktycznych do takiego postąpienia.
 4. Zarzucając powyższe wnosi się na zasadzie art. 21 ust. 2 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki o uchylenie zaskarżonej uchwały w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Radzie innej jednostki organizacyjnej.

Moja opinia będzie dotyczyła li tylko kwestii merytorycznych czy też formalnych z zakresu przeprowadzania procedury nadawania stopnia doktora habilitowanego (wg obowiązującego prawa w tym zakresie) i panujących standardów zwyczajowych.

Skarżąca – dr Beata Stasińska oraz Profesorowie Dobiesław Nazimek i Wiesław Piekarski podnoszą kwestie atmosfery i oceny wykładu, który poprzedzał niejako wszczęcie procedury habilitacyjnej. Według mojej oceny, wykład jest ważną formą zwyczajową oceny kompetencji Kandydatki, nie jest jednak obligatoryjny, i na tle jego pozytywnego wydźwięku nie można zakładać, że odpowiednia Rada Wydziału czy Rada Naukowa Instytutu pozytywnie zaopiniuje nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Podnoszona jest również kwestia udokumentowania osiągnięć naukowych Habilitantki i wykazanie Jej indywidualnego wkładu w przedłożone osiągnięcie. Do bezwzględnych obowiązków Kandydatki należało czy należy wyrażne (nie budzące najmniejszych wątpliwości recenzentów, pozostałych członków Komisji Habilitacyjnej czy przedstawicieli Rady Wydziału) wykazanie i udowodnienie dokonań będących przedmiotem wniosku. Nie można argumentować trudności oszacowania udziału własnego w badaniach (w ramach np. wyspecyfikowanych opublikowanych prac wieloautorskich, wynalazków czy przygotowanych technologii), mimo, że prace te wymagają zaangażowania zespołu czy zespołów interdyscyplinarnych. Udział ten jest kluczowy w ocenie indywidualnego wkładu w rozwój danej dyscypliny naukowej. Nawet rezultaty będące efektem współpracy różnych jednostek i finansowane ze środków budżetowych, europejskich i innych można relatywnie łatwo skwantyfikować. Chciałbym wyraźnie zaznaczyć, że najwyższy stopień naukowy nadawany jest imiennie, a nie dedykowany dla odpowiedniego zespołu wieloosobowego. To właśnie sposób planowania oryginalnych badań, kreowanie obszarów badawczych i umiejętność zdobywania środków na naukę, jak również doświadczenie międzynarodowe stanowią najważniejsze kryteria dla kandydatów ubiegających się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Oczywiście nadrzędny fakt dotyczy osiągnięć publikacyjnych, potwierdzony w formie licznych prac opublikowanych w renomowanych czasopiśmie o obiegu międzynarodowym (indeksowanych na liście *Thomson Reuters Journal Citation Reports*) i dodatkowo cytowanych w światowej literaturze przedmiotu.

Najistotniejszy zarzut skierowany jest do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego przez wskazaną jednostkę, tj. Radę Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Stasica w Krakowie. W szczególności poruszana jest kwestia głosowań i w konsekwencji podjętych uchwałach. Rada Wydziału powinna podjąć obiektywną, odpowiedzialną i merytoryczną decyzję – udokumentowaną stosowną uchwałą. Nie podlega żadnej wątpliwości, że Rada Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH ma takowe kompetencje i jest w pełni uprawniona do podejmowania decyzji w sprawie nadania czy też odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego, w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie technologia chemiczna. Stanowisko Komisji Habilitacyjnej winno być przedstawione RW i jest ono narzędziem pomocniczym przy podejmowaniu uchwały. Podobnie dotyczy to obiektywnych ocen przygotowanych przez recenzentów – uznanych autorytetów. Na nich spoczywa szczególnie bardzo ważne i odpowiedzialne zadanie, które jest istotnym czynnikiem w podejmowanych w następstwie decyzjach przez uprawnionych do głosowania przedstawicieli Rady Wydziału. Nawet jednomyślne, pozytywne głosowanie

przeprowadzone na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej nie może gwarantować nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego, choć uzasadnienie do podjętej decyzji negatywnej winno być bezwzględnie szczegółowo uzasadnione. Można też sprawę odwrócić, gdy decyzja Komisji Habilitacyjnej byłaby negatywna Rada Wydziału ma prawo ją podtrzymać, ale również podjąć odmienną uchwałę. To jej bezwzględne prawo, ale trzeba pamiętać o konsekwencjach takowych działań – reputacja, etc. W mojej subiektywnej ocenie, wysokie standardy winny być stosowane i kultywowane przez wszystkie Rady mające uprawnienia do takowych działań. Na te aspekty zwraca uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, nie kwestionując jednakowoż podjętej uchwały pod względem merytorycznym.

Przeprowadzone głosowania mające miejsce podczas posiedzeń Komisji, w sprawie postępowania pani dr Beaty Stasińskiej, uważam za niezbędne z punktu widzenia formalnego, a decyzje ostateczna o odmowie nadania Kandydatce najwyższego stopnia naukowego za wiążącą. Uważam jednak, że wszystkie te czynności wymagają merytorycznego uzasadnienia w odpowiednich protokołach – zarówno Komisji Habilitacyjnej, jak i Rady Wydziału.

Istotną kwestią, którą zobligowany jestem poruszyć to kwestia autoplagiatu. Niestety obowiązujący sposób przygotowywania dokumentacji habilitacyjnej, a szczególnie autoreferatu, może prowadzić do powielania własnych osiągnięć. W pierwszej kolejności rezultaty są publikowane np. w języku angielskim czy polskim z przeniesieniem praw na wydawcę (z wyłączeniem prac w tzw. dostępie otwartym z ang. *open access*), a następnie zamieszczane w dokumentacji habilitacyjnej. Rzadko się zdarza, że przedstawiona dokumentacja zawiera stosowane zgody z wydawnictw. Niemniej jednak przy umieszczaniu rezultatów należy bezwzględnie powoływać się na odpowiednie oryginalne źródła. Zupełnie inaczej wygląda sprawa gdy przedmiot osiągnięcia stanowi klasyczna monografia habilitacyjna – wówczas zgoda wydawcy jest bezwzględnie wymagana.

Ponieważ przesłana mi do oceny dokumentacja nie zawiera autoreferatu nie odnoszę się do tego faktu w sposób jednoznaczny i definitywny.

Ze względu na zakres opinii nie komentuję dokonań naukowych pani dr Beaty Stasińskiej i nie wypowiem się czy skierowanie nowej dokumentacji do innej Rady jest uzasadnione czy też nie. Tę decyzję pozostawiam Wysokiej Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, której kompetencje są znacznie wyższe od moich. Uważam, jednak, że taki przypadek mógłby być rozważony z zastrzeżeniem, że ocenie winna być poddana tylko nowa, oryginalna rozprawa habilitacyjna przygotowana przez panią dr Beate Stasińska. Takie prawo ma zresztą każdy Habilitant.

Wniosek końcowy

Po dokonaniu analizy dokumentacji stwierdzam, że odwołanie dr Beaty Stasińskiej, od uchwały Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH w sprawie odmowy nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego wraz z uzupełnieniem odwołania jest bezzasadne.

Sugeruję natomiast Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów aby skierowała odpowiednich Przedstawicieli do Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki AGH celem przeprowadzenia audytu w opiniowanej sprawie.

